

POSTANOWIENIE

Dnia 4 października 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Rafał Malarski

w sprawie **S. K.**

skazanego z art. 279 § 1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 4 października 2012 r.,

zażalenia skazanego na zarządzenie upoważnionego sędziego Sądu Apelacyjnego

o odmowie przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania

z dnia 13 sierpnia 2012 r.,

p o s t a n o w i ł:

uchylić zaskarżone zarządzenie i sprawę zbadania formalnych warunków wniosku o wznowienie postępowania przekazać Prezesowi Sądu Apelacyjnego.

UZASADNIENIE

Zażalenie zasługiwało na uwzględnienie, choć nie z racji w nim przedstawionych (skarżący skoncentrował się na krytyce stanowiska obrońcy z urzędu, zawartym w piśmie sporządzonym w trybie art. 84 § 3 k.p.k.).

Niewątpliwe pozostaje, że złożony przez S. K. wniosek o wznowienie procesu, napisany własnoręcznie, nie spełniał wymogu określonego w art. 545 § 2 k.p.k., dlatego też nie mógł być w takiej formie przyjęty. W takiej sytuacji prezes właściwego sądu (przewodniczący wydziału lub upoważniony sędzia) – stosownie do treści art. 120 § 1 k.p.k.– powinien był wezwać skazanego do usunięcia w terminie 7 dni braku, polegającego na niesporządzeniu i niepodpisaniu wniosku przez adwokata. Dopiero nieusunięcie owego braku w zakreślonym czasie czyniło dopuszczalnym wydanie zarządzenia o odmowie przyjęcia wniosku (zob. post. SN z 5 lipca 2007 r., IV KZ 54/07, R-OSNKW 2007, poz. 1562 CD). Wskazany tryb

procedowania nie został w niniejszej sprawie dochowany, jako że kwestionowane zarządzenie zapadło w tym samym dniu, w którym do Sądu Apelacyjnego wpłynęła opinia obrońcy z urzędu o braku podstaw do złożenia wniosku o wznowienie procesu. Możliwość złożenia przez skazanego wniosku o wznowienie postępowania sądowego w każdym czasie nie ma tu żadnego znaczenia.

Dlatego Sąd Najwyższy orzekł jak w dyspozytywnej części postanowienia.